

*Trân tặng người được giải Nobel Hòa Bình
Riêng tặng cho Nhà báo Phạm Đoan Trang và những ai dẫn thân cho Công
Lý- Yêu Thương- Quyền làm người được thực tôn.*

1. Từ cuộc sống...

Dạo ni nhiều đồng chí có thể giá, có địa vị... ngã ngựa, cả cả 'vua' trong 'Bộ Vua' (BTC) cũng ngã ngựa, tòa xử, đang tù giam.

Nhân vật xem ra đang nóng mông và chiếm lĩnh trên thế giới truyền thông đồng Chủ tịch Hà Nội, đảng viên ưu tú- xuất sắc, anh hùng lực lượng vũ trang... đồng chí N.Đ.C.

Trong một xã hội theo một cô giáo tuyên bố vô trách nhiệm trước tòa, để biện minh cho hành vi gian dối đáng chê trách- nếu xét trong góc nhìn cương vị là giáo viên- đáng kính tởm: *'ai cũng gù, mình thẳng lưng sẽ là khuyết tật'*^[1]... thì những tội khởi tố như tướng ngã ngựa không phải ít...

Cú 'ngã ngựa' này làm không ít người xem ra hả hê, thích thú, kể cả dùng 'quả báo'...

Nhưng đối với tở, nhờ ơn Chúa, nhớ Ánh sáng sống Tin mừng Công lý- Yêu thương, mọi người là anh chị em, ngay cả kẻ chuyên làm điều dữ, gây oan họa cho cả chính mình; ***Biện phân rất rõ tội và người phạm tội khác nhau, không được đồng nhất, không có chuyện cào bằng.***

(Tội thì cũng như mọi người 'gắng làm người tử tế' đều lên án, đều ghét-tẩy chay nhưng người phạm tội vẫn còn nhân vị còn phẩm giá cần yêu thương, tôn trọng; cần lối mở cảm thông tha thứ để họ có lối về làm người-là người)...

Do đó tở thực sự thương và quý trọng người 'ngã ngựa'...

Tở cầu nguyện, dâng Lễ cho Anh. Sau những cú ngã ngựa người ta sẽ 'sáng mắt sáng lòng' biết rõ giá trị đích thực ở đời này, điểm tựa đích thực ở đời này.

Nói về điểm tựa, Cha cố Antôn đáng kính mới về Nhà Cha Trời, khi con sống đã chân tình với tở: *'Cha đừng nương cậy vào con hay bất cứ ai khác ở đời này... Mọi sự đều qua đi. Chỉ có nương cậy Chúa Giêsu mới trường tồn'*^[2]

Khi lấy Giêsu làm điểm tựa, Bạn không thể không sống cho Công Lý- Hòa Bình- Yêu Thương...

Và khi có điểm tựa Giêsu- Đấng chọn con đường Tử giá để thể hiện tận cùng Công Lý- Hòa Bình- Yêu Thương... Và Người đã Phục Sinh- chiến thắng sự dữ- ma quỷ, một lần và mãi mãi.

Thì trứng chọi đá, đá bể...

Điều không tưởng đã thành hiện thực !

Và 'trứng' chọi đá bể, trong lăng kính Thầy Giêsu - như Hạt giống gieo vào lòng đất, chấp nhận thối rữa- chết đi để sinh ra nhiều bông Hạt Công Lý - Yêu Thương khác...

Và như thế Trứng có bể là cho ngàn ngàn - triệu triệu sự sống mới nảy sinh...

Trứng có Sự Sống bất tử.

2. Đến Lời Chúa- Gương chứng nhân Gioan Baotixita.

Cái chết của Thánh Gioan Tẩy giả đáng để ta suy gẫm về... 'Trứng chọi Đá'.

Nhà cầm quyền- vua Hê-rô-đê ngang nhiên vi phạm luật Chúa, làm nhiều điều gian ác, và điều gian ác này nhân lên gấp bội sức ảnh hưởng bởi gần bó nhà vua, bởi nhà vua là quan chi phụ mẫu, mà lại quan lớn đệ nhất trong lãnh địa của ông.

Ông ngang nhiên thách thức pháp luật, ngồi xồm trên pháp luật, pháp luật có giá đối với ông như tên hài công lý mua vui; có nghiêm trị cho hàng dân đen...

Ông dám 'cướp' vợ anh mình về làm vợ- một tội ác tày trời- xúc phạm nặng nề Luật Chúa.

Ai cũng biết, cả nước đều biết...Song im re !

Vì sợ bạo quyền! Và không ít người ẩn sau cái sợ ấy vì lợi kinh tế- quyền lực, kể cả 'bảo kê' cho tội ác của mình... Chấp nhận thỏa hiệp, im tiếng, chấp nhận 'gù lưng' để yên thân...

Chỉ có Gioan Tiền hô dám lên tiếng, công khai lên tiếng!

Và ông bị tống ngục giam- ông bị chặt đầu cũng tại vì dám lên tiếng bảo vệ Công Lý, mà Công Lý ở đây chính là Luật Chúa.

Điều đáng nói, vua Hê-ro-de biết ông là Người Công Chính, rất nể trọng Ông... (x. Mc 6,17-29)

Và dưới lăng kính 'Trứng chọi Đá bể':

Cái chết của Ông thực sự là ***chiến thắng cho Công Lý tỏa sáng***. Ông đi vào 'quang vinh muôn năm', sống- sống mãi mãi trong sự thương tiếc, kính

trọng. Trở thành gương sáng- động lực cho bao thế hệ dân thân- hy sinh vì Công Lý- Yêu thương.

(Cái chết của Gioan Tẩy giả có giá trị sống vĩnh cửu vì quy hướng về Chúa Giêsu Kitô. Sứ vụ của ông là để dọn đường- giới thiệu cho Đấng Cứu Thế Giêsu)

‘Trứng bẻ’ của ông như Hạt Lúa chết rữa để cho nhiều rất nhiều sự sống mới nảy sinh. Tưởng chết nhưng thực sự không chết; tưởng thất bại nhưng thực sự chiến thắng.

‘Đá bẻ’ ở góc độ này, tội lỗi và sự ô nhục của bạo chúa Hê-rô-dê gắn liền với Phúc oan tù- Tử đạo của Thánh Gioan Tẩy giả. Tội ác của vua lại sống, tiếp sống lại và sống mãi trong ‘sự nghiệp’ cao cả của gương chứng nhân Gioan.

Chẳng ai muốn sống bị người ta khinh ghét, chết trở thành niềm vui, và tội lỗi -ô nhục sống mãi trong quần chúng.

Đây là chưa nói đến ‘lăng kính’ Thương- Phạt của Đấng Chí công sau khi chết.

Như Hê-rô-dê, biết mà vẫn tra tay làm điều ác- đây là điều đáng chê trách nhất nhưng xét cho cùng ông mới là ‘nạn nhân’ đáng thương nhất.

Những ai như vua, cần được yêu thương cầu nguyện để họ được ơn *Sám hối và Tin vào Tin mừng*, biết và dám sống cho Công lý - Tình yêu.

Lên án tội lỗi nhưng vẫn chan chứa yêu thương người phạm tội. Đây là điểm son của sống Bác ái trong Chân lý của Kitô giáo.

Thay lời kết:

i. Tòa Hà Nội mới đây xử Đô trưởng N.Đ.C 8 năm tù giam tội, cùng với hai đồng phạm tội "*Lợi dụng chức vụ, quyền hạn trong khi thi hành công vụ*", vụ mua chế phẩm Redoxy-3C về bán cho thành phố, gây thất thoát nhiều chục tỷ Hồ tệ, cá nhân phải bồi thường 25 tỷ^[3]...

ii. Thú vị và đáng lưu ý hơn cả vụ xử Nhà bắt đồng chính kiến- Bạn Trẻ nhà báo Phạm Đoan Trang, tội '*Tuyên Truyền chống nhà nước XHCN*', chín năm tù giam.

Tại phiên tòa này, Luật sư Đặng Đình Mạnh, trong phần Bào chữa đã công khai cho thấy rõ sự xung khắc của Luật với Hiến pháp, với Công ước quốc tế mà VN đã ký kết:

‘Điều 25 của Hiến pháp quy định quyền tự do ngôn luận của công dân nhưng Điều 88 của Bộ luật Hình sự 1999 lại đi ngược với tinh thần của Hiến pháp nhằm bắt bớ, xử lý người thực hiện quyền tự do ngôn luận của mình. Điều 88 Bộ luật hình sự 1999 cũng mâu thuẫn với Điều 19 của Công ước về Tuyên

ngôn nhân quyền 1966 mà Việt Nam tham gia ký kết. Một khi có sự mâu thuẫn giữa luật quốc nội và điều ước quốc tế thì ưu tiên áp dụng điều ước quốc tế... Kết luận: Tuyên bố cáo không phạm tội; Đề nghị HĐXX kiến nghị hủy bỏ điều luật trái với Hiến pháp và trái điều ước quốc tế' (trích, **Biên bản phiên tòa hình sự sơ thẩm Vụ án "tuyên truyền chống nhà nước chxhcn việt nam" đối với bà Phạm Thị Đoan Trang** (Ngày 14/12/2021) của Luật sư Ngô Anh Tuấn (FB Tuan Ngo)).

Và đây là Lời nói sau cùng đầy nghĩa khí của Nhà báo Phạm Đoan Trang:

'Đức Đạt Lai Lạt Ma thứ 14, lãnh tụ tinh thần của người Phật giáo Tây Tạng, từng nói một câu đại ý:

Chúng ta hãy thử tưởng tượng một thế giới trong đó có cả 6 tỷ người đều theo cùng một tôn giáo thì điều gì sẽ xảy ra khi đó? Chắc chắn là trước sau cũng có một nhóm người thấy rằng tôn giáo đó không còn mang lại lợi ích cho họ nữa, thế là họ tách ra và thế giới có thêm một nhóm tôn giáo khác hoặc một nhóm người không theo tôn giáo nào.

Điều Đức Đạt Lai Lạt Ma nói là để chúng ta thấy rằng bản chất của thế giới này, bản chất của cuộc sống là đa nguyên, và bản chất của con người là hướng tới sự đa nguyên. Chỉ có những kẻ ngu xuẩn mới đi tranh cãi về sự đa nguyên và phủ định sự đa nguyên. Chỉ những kẻ độc ác mới tiêu diệt sự đa nguyên. Và chỉ có những chính quyền cực kỳ độc ác và ngu xuẩn mới tiêu diệt sự đa nguyên bằng cách đàn áp, cầm tù những người bất đồng chính kiến, người viết sách, viết báo, người phản biện xã hội, người hoạt động dân chủ, nhân quyền.

Trong một xã hội dân chủ, nếu có một công dân viết sách, viết báo hoặc trả lời phỏng vấn báo chí nước ngoài nói lên những điều chính quyền không muốn nghe thì cách hành xử văn minh có thể là gì?

Văn minh nhất là chính quyền đó không làm gì cả bởi vì con người văn minh là phải biết cách tôn trọng quan điểm và lợi ích của người khác.

Trong trường hợp tệ hơn, nếu chính quyền đó có máu độc tài và thấy rằng những điều công dân đó nói là không thể chấp nhận được, thì chính quyền có thể chỉ đơn giản là viết lên những cuốn sách, những bài báo phản bác lại quan điểm của công dân đó, thậm chí mạnh dạn liên hệ trực tiếp với cơ quan báo chí nước ngoài để xin họ bố trí cho một cuộc phỏng vấn trong đó người của chính quyền có thể nói lên những quan điểm của mình, phản bác quan điểm của công dân kia.

Nhưng Nhà nước Cộng hòa xã hội chủ nghĩa Việt Nam đã không làm như thế mà chọn một cách làm hèn hạ, ngu xuẩn và độc ác hơn rất nhiều, đó là bắt bớ cầm tù công dân của mình chỉ vì công dân đó viết sách, viết báo và trả lời phỏng vấn báo chí nước ngoài.

Ngày hôm nay, các anh, chị kết án tôi, có thể bỏ tù tôi nhiều năm nhưng không sao cả bởi vì như nhân vật Nguyễn Trãi trong vở kịch “Bí mật vườn Lệ Chi” đã nói: “Con thú có thể cắn chết con người nhưng vẫn là con thú. Con người mang trong mình lẽ phải có thể bị sát hại vì lẽ phải, nhưng bảo vệ lẽ phải mãi mãi vẫn là thiên chức của con người”.

Những bản án càng dài thì càng chứng tỏ bản chất độc tài, phi dân chủ, phản dân chủ của Nhà nước Cộng hòa xã hội chủ nghĩa Việt Nam.

Các anh, các chị có thể bỏ tù tôi và hả hê đắc thắng vì đã xóa bỏ được một cái gai trong mắt các anh chị nhiều năm nay, nhưng mãi mãi các anh chị không xóa bỏ được tiếng xấu, độc tài, phi dân chủ, phản dân chủ.

Vì con thú mãi mãi là con thú, nó không bao giờ có thể trở thành người được'^[4]

...

Mùa Vọng, cơ hội chiêm ngắm Sứ Vụ của Nhà Tiền Hô Gioan Làm Chứng cho Đấng Cứu Thế, hy sinh cả tính mạng; liên kết những sự kiện nhân sinh... để gắng làm người tử tế, can đảm đứng về lẽ Thiện Lương, với người Kitô hữu làm Chứng cho Tin mừng...,

Trước là cho tó, âu cũng là điều hữu ích...

Lm. Đaminh Hương Quát
